Mizah

İKİ RAHMETTEN BİRİ:
Dayan, başarırsın!

GÜLLER - DİKENLER

ÇAPULCULAR VE İSİMLERİ

Sökeye çıkarak o civarı günlerce soyup soğana çeviren Yunan haydutlarının yakalanmaları hakkında telgrafla hükûmete müracaat eden köylülere Ankaradan şu cevap gelmiş: «Şikâyet ettiğiniz çapulcuların isimlerini bildiriniz.»

Köylünün buna ne cevap verdiğini bilmiyoruz. Fakat meşhur hikâyedir:

Fareler, kedinin şerrinden kurtulmak için bir istişare yapmışlar, neticede kedinin harekâtını takip etmek için boynuna bir zil takmağa karar vermişler... Fakat gel gelelim.. Bu zili takacak kabadayı nerede?

■

İNSAN OLDUĞUMUZU UNUTMAYIN!

Kayseride bir nahiye müdürü arabaya köylüleri koşarak, taş taşıtmış. Mesele istizah şeklinde meclise geldi. Şifreli tamim kahramanı Münir Hüsrev Göle tahkikat yapıldığını söyledi. Mesele kapandı.

Gazetelere göre Sinirkend'de jandarmalar yurttaşlara palan vurup binmişlerdi. Nedense otoriteler daima halk ile at araba oyunu oynamaktan zevk alıyorlar. Maksat işkence ise düpedüz falaka dururken herkesi hayvan yapmakta mânâ var mı?

Bucak müdürünün bu hareketi şu türlü tefsir edilebilir:

«Gözünü aç, eşek olmayagör.. Eşek olursan herkes sırtına biner!» meselinin unutulmıyacak surette izharı...

■

PETROL PEŞİNDE

Gazetelerin verdiği malûmata göre Raman petrollarının hakikî verimini anlamak için 47 milyon lira harcanacakmış.

Bunu okuyunca bana dehşet geldi... Raman petrolları bizim için belâlı davalara döndü. Hani senelerce sürer, iki taraf boyuna para yetiştireceğiz diye vere vere nihayet don gömlek kalırlar...

Hey yarabbim! Asırlarca elimizde bulunan Musul petrollarını yâre ağyare kaptır, şimdi Ramanda petrol bulacağım diye deve yükü ile para sarfet.

Allah bir insanın parasını almadan evvel aklını alırmış!

HİNTLİ İSTATİSTİKÇİ MEMLEKETİMİZDE

Memleketimize bir Hintli istatistik mütehassısı gelmiş. Bazı incelemelerde bulunduktan sonra: Bizde ekonomik istatistiklerin gözönünde tutulmadığını, hattâ misal olarak bir milyona mal olan nüfus sayımının üç yüz bin liraya çıkacağını söylemiş. Masraflarda iktisat ettirmenin de bir sistemi varmış; adına (Sampling) derlermiş.

Bize bu Sampling dersini veren zata candan teşekkürler ederiz. Fakat bu hâdise bana bir mukayeseyi hatırlattı. Bizim filmciliğimiz hakkında bir garplı «Türkiyede filmcilik, Hindistan filmciliğinden kötüdür.» demişti. Bu cümlenin arkasından: «Artık ne olduğunu varın kıyas edin!» demek olacağını tahmin güç bir şey değildir.

★★

Hatırıma bir hikâye geldi.

Bir arslan öğle uykusu yaparken bir maymun yavaşça gelmiş çöller kralının yüzünü gözünü tırmalamış, yırtmış ve kaçmış. Arslan, bu perişan halde iken, bir çakal gelmiş: «Gel! demiş, arslan baba, seni tedavi edeyim!» Arslanı almış, bir su kenarına götürmüş, yüzünü gözünü yıkamış, yaralara çürümüş ağaç kabukları bastırmış; bir müddet sonra arslan iyileşmiş ve hemen başını almış, sınırından çıkmış... Yolu başka bir arslanın ülkesine rastlamış; komşu su sormuş:

— Ne o? Memleketini bıraktın da nereye gidiyorsun?

Yaralı arslan:

— Kardeş, demiş. Bir yerde ki seni maymun yaralar ve çakal tedavi eder; artık orada durmak caiz değildir.

■

TOK KURDUN ISTIRABI!

Atıf İnan hakkında Mecliste açılan tahkikat için istenilen müddet kâfi gelmemiş; üç ay daha temdit edilmiş. Bu üç ay bitince bir üç ay daha uzatılır ve böylece zaman denilen (müşkülleri düzeltici) filozof, bu işin de üstüne bir nisyan örtüsü atar ve mesele unutulur gider.

Ne olacak? Zaten çoğumuz 7 Eylûl kararlarını da, buğday ihracını da hep unuttuk!

★★

Nasrettin Hocanın ne güzel bir fıkrası vardır!

Hoca bir gün dağa odun kesmeğe gitmiş, eşeğini de bir kenara bağlamış ve işe başlamış. Hoca odunla meşgulken kurt gelmiş, eşeği yemiş. Bunu gören diğer oduncular: «Hocanın eşeğini kurt yedi. Vurun, tutun!..» diye bağırmağa ve dağın tepelerine doğru kaçan kurdu kovalamağa başlamışlar. Bu hali gören Hoca bağırmış:

— Bırakın yahu! Tok karnına kurdu yokuş yukarı koşturmayın!

■

MESULİYET

Postahane sokağında duran bir otomobil birdenbire hareket etmiş, gittikçe hızlanarak bir vatandaşa çarpmış, altına almış, kaburgalarını kırmış, ezmiş, berbat etmiş.

Adamcağızı hastahaneye kaldırmışlar. Fakat zavallıyı kurtarmağa imkân bulunamamış.. Ölmüş, gitmiş..

Şimdi ortada mesul yokmuş. Kimin yakasına yapışılacak?

Ne tuhaf! Şu başıboş otomobil kadar bizim memlekette gelip geçen hükûmetleri senbolize eden ne var ki?

Gelirler, çiğnerler, giderler. Ondan sonra...

Tut kelin perçeminden!

BAHÇIVAN

OKUNACAK YEGÂNE MECMUA:

SALON

SAYI

27

1 Aralık çarşamba günü

FEVKALÂDE ÇIKIYOR!

Yazılar:

Alkolik Kadınlar

Paradan Çıldıranlar

Horoz Döğüşü

Neşeli İnsanlar

Kumarbaz Kadınlar

Ecnebi Diyarda Tanıdıklar

Kadınlaşan Erkekler

Karlar Altında İstanbul

Karanfiller ve Domates Suyu

Münakaşa

Sinema haberleri

Aktüalite ve Dedikodu

Çok nefis bir hikâye

Kesip saklıyacağınız birçok resimler

Sayı 125 — Cilt: 5. FİATI 25 KURUŞTUR. 26 Kasım 1948

Mizah

SAHİBİ : RAMİZ GÖKÇE
ABONE :
Seneliği 1250 kuruş, altı aylığı yoktur.

Posta kutusu : 255
İdarehanesi : İstanbul, Babıâli Caddesi, Vilâyet Konağı yanı, No. 10
Telefon : 20715

• CUMA GÜNLERİ ÇIKAR HAFTALIK, TARAFSIZ MEMLEKET MECMUASI •

Ayak izleri

GAZETELER Ankara Sovyet Büyük Elçisinin bir davet esnasında Başbakan Hasan Sakaya vukubulan beyanatından bahsediyorlar. Sovyet Sefiri şöyle demiş:

— Biz müşterek bir hududu olan coğrafî saha teşkil ediyoruz. Aramıza yabancıları sokmakta ne mânâ var? Onları bırakıp bizbize kalalım.

Buna Başbakanın ne şekilde mukabele ettiğini bilmiyoruz. Haberi veren gazeteye bakarsak Başbakan hiç cevap vermemiş.

Olabilir. Hakikaten vaziyet nazik... Fakat bu durumda sükût etmeği pek doğru bulmadık.

Sayın Başbakanımızın bu cümleyi meselâ Berlin kongresinde her kabahati bize yüklemek istiyen Avrupa devletlerine bir diplomatımızın, eşeği çalınan Nasrettin Hocanın komşularına verdiği cevapla mukabelesi gibi bir fıkra ile karşılaması hiç fena olmazdı. O da şu olabilirdi:

— Nemize lâzım... Biraz politikayı bir tarafa bırakalım; tatlı fıkralardan açalım.

Bir gün ortaya arslanın hastalanıp mağarasından çıkmadığı havadisi yayılır. Bütün hayvanlar iyâdete giderler... Sıra tilkiye gelir. O da kalkar arslanın mağarasına yollanır ve mağaranın kapısından hayli uzak mesafede durarak seslenir:

— Arslanım... Geçmiş olsun!

Arslan mağaranın kapısına gelir.

— Hoş geldin tilki... Niye içeri gelmiyorsun?

Tilki:

— Efendimiz! der; mağaranızın önündeki hayvanların ayak izlerine bakıyorum. Hepsi mağaraya doğru gidiyor.. Hiç içeriden dışarıya çıkan ayak izi görmedim de... Onun için uzaktan merhaba diyorum!

MİZAHÇI

— Gel seni adam edelim.
— İstemem, ben böyle kalacağım!

SAN'AT ve BİT

Yazan: Refi' Cevad ULUNAY

Geçen nüshamızda tiyatro şenlikleri dolayısiyle bazı tatlı hatıralardan bahsetmiştik. Bu yazımızı yazdığımız sırada şenliklerin devam eylediğine göre biz de artık mazi olan bu tatlı hatıralardan birkaç tanesini daha zikredelim:

Rahmetli Burhanettin Tepsi, Sadaret Tercümanlık Kaleminden firar ederek (Silven) in şakird-i-mârifeti olduktan sonra Meşrutiyetin ilânı üzerine memlekete döndü. Bütün edipler, şairler bu tahsilli tiyatrocunun etrafını aldılar. Burhanettin Bey ufak komediler, monoloğlar, sahneciklerle bir program yaptı. Ondan sonra bir kumpanya teşkil etti. Bu kumpanyada Ekmekçi palabıyık Karakin, Hasan Cevat, Şadi merhum, ön safta bulunuyorlardı. Burhanettin Bey, o değişik proğramdan sonra esaslı piyesler oynamağı düşündü ve bunun için de Abdülhâl Hâmidin eserlerini seçti.

Uzun provalardan sonra «Târık İbn-i-Ziyad» sahneye konuldu.

Eserde muharebe sahneleri vardı. Oldukça kalabalık bir (figürasyon)a lüzum görüldü. Bunun için ne kadar Köprü altı serserileri varsa topladılar. Kimisine Arap, kimisine İspanyol esvabı giydirip sahneye çıkardılar.

Ertesi gün tiyatronun esas artistlerini müthiş bir kaşınma aldı. Arap ve İspanyol askerleri ile beraber Türk tiyatrosunu bit sarmıştı. Artistler sahnede rol yaparken dahi kaşınmaktan hâli kalamıyorlardı .

Kuliste aktrislerden Arşaluvis, rahmetli Muvahhidi dizine yatırmış başındaki bitleri ayıklıyordu. Şadi merhum iki rol arasında kulise koşuyor Elbisesinin dışından kolunu avuçluyarak :

— Vaktim yok ayıklamağa ama... Hiç değilse hınzırın ağzını burnunu eğdim ya...

Diyordu.

(Târık İbn-i-Ziyad) devam ettikçe bitler sahneden sıçrayıp yavaş yavaş salonu da istilâ ediyorlardı.

Nihayet piyes kalktı. Tiyatro bitten kurtuldu.

★★

Rahmetli Burhanettin Bakırköyünde yazlık tiyatroda kadınlara Abdülhak Hâmidin (Finten) ini oynuyordu. Bu tiyatro Türkiyenin bütün tiyatroları gibi salaştı. Seyircilerin oturdukları yerin üstü de açıktı.

Sıra Finten'deki Davalacironun hayata karşı olan feryadına gelmişti. Malûm olduğu üzere bu rolü oynıyan sanatkâr göğsünün bütün nefes kuvveti, hançeresinin olanca müsaadesi ile haykıracaktır. Rahmetli Burhanettinin de sesi gayet gürdü. Canını dişine alıp:

— He...e...ê...ê...y...y...y...! diye bağırır bağırmaz.. tiyatronun civarındaki bostanlarda ne kadar eşek varsa, hemcinslerinden biri bağırıyormuş gibi hep beraber anırmağa başladılar... Tiradın arkası bu gürültüde anlaşılmadı ve halk gülmekten bayıldı.

★★

— Tebrik ederim, iki gazete çıkarıyor muşsun.
— Yanlış, iki değil, bir gazete..
— İyi ya, ilk ve son gazeteniz olduğunu tahmin ettim!

KONGRE MÜNASEBETİYLE

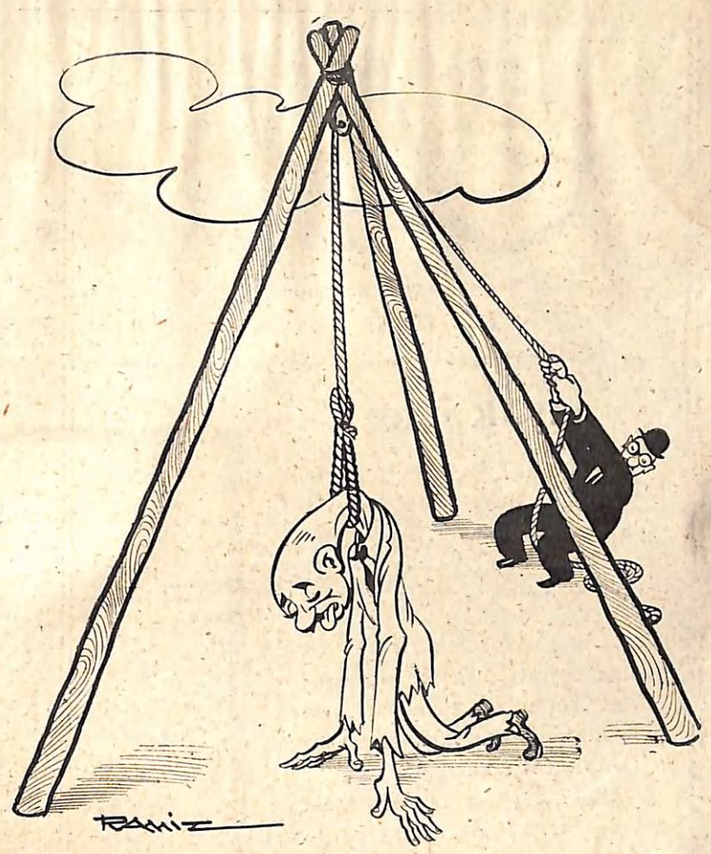

İktisadiyatımız kalkındırılıyor !

Burhanettin Tepsi «Şerlok Holmes» i oynuyor. Daha o gün hizmetçilikte sahneye çıkarılmış bir kızcağız var. Şerlok Holmes bir misafiriyle konuşuyor. Kız içinde bir ziyaretçinin kartı bulunan bir tepsi ile sahneye çıktı; kartı verdi... Dönüp tam oda kapısından çıkacağı sırada hangi muzip ise kulisten:

— Oradan çıkma!

Dedi. Kız oradan döndü öbür kapıya doğruldu. Fakat hakikaten oradan çıkmaması icap ediyordu. Bu sefer rejisörün emri şiddetle fısladı:

— Oradan değil!

Kız tekrar döndü Fakat artık çıkacak kapı kalmadığı için iki kulisin arasına yerleştirilmiş olan ve tabiatiyle arkası boş olan bir kasanın kapısını açtı ve gayet ciddî bir surette oradan girerek kasanın kapısını üzerine çekti gitti.

★★

Darülbedayiin memlekete verdiği yüksek artistlerden Şadi merhum.. İlk defa sahneye Kâzım Nami Durunun «Nasıl oldu?» adlı bir piyesi ile çıktı. Şâdi burada tiran yani cani rolü yapıyordu. Aksesuvarla meşgul olan arkadaş:

—Aman! dedi. Tabancayı unuttuk... Kimsede silâh var mı?

Bir silâh bulundu. Fişeklerden kurşunlar çıkarıldı; yerine mukavvalarla tıkandı. Perde açıldı. Şâdi'nin hasmı karşısına geçti:

—Alçak! Artık senin kırdığın ceviz bini aştı!

diye tabancayı çekince beş el ateş etti. Şâdi, birdenbire baldırını iki eliyle yakalıyarak yere yuvarlandı. Kıvranıyor, kıvranıyor, ve inliyordu. Biz de onun rolündeki tabiiliğe hayran oluyorduk. Fakat kıvranmanın sonu gelmiyordu. Nihayet kulisten bağırdık:

— Yetişir be!

Şâdi muztarip çehresini bize kaldırdı ve katı mukavvanın acıttığı yeri bırakmıyarak:

— Ne söylüyorsunuz be? dedi. Sahiden vuruldum!

Şekernâme

Yükseldi şeker kuş gibi eflâke uzandı
Bir kaç kişi ammâ bunu devlet kuşu sandı
Kim vâr ise âzâde şeker hastalığından
Toptan şekerin âteş-i hicrânına yandı
Esrâra kadem bastı çuvallar iki üç gün
Lâkin yeni bir zamla gelip halka dayandı
Yükseldi hep eşyâ şekerin yükselişiyle
Hakkın gözü seylâba dönüp ağzı sulandı
El koydu şeker derdine millet vükelâsı
Zirâ ki şeker illeti bir derd-i nihandı
Bir gensoru takrîri sunulmuştu makama
Takrîre hedef zât ise devletli Hasandı
Kürsiye çıkıp başladı îrâd-ı kelâma
Yâ Rab o ne üslûb o nasıl tarz-ı beyandı
Evvelce güvenlik oyu kabzeylediğinden
Etvârı da güftârı da pek lerze-feşandı
Bilmem ne kadar kendisi kanmıştı o nutka
Ammâ ki tamâmiyle muvâfıklar inandı
Düşmüştü o mecliste Demokratlara susmak
Ancak bu sükût âh ü figandan da yamandı
Lâkin bu sükût oldu o gün görmeye mâni
Meydân-ı belâgatte Muammer Alakandı
Bülbüldü o gün Hıfzı Oğuz dut yedi birden
Emsâli onun - Hilmi değil - Ekrem Urandı
Bir mes'ele hakkında verip hükmü peşinden
Dâvâya sürû eylemenin devri kapandı
Evvelce şeker yerdi şeker sözler ederdi
Cânan eşi dünyâda bulunmaz papağandı
Heyhât o da en sonra şekersiz kalıverdi
Dün kendi de âheng-i beyânından utandı
Şimdengeri yazsam yeridir tuzlu biberli
Zîrâ ki şeker dilli Ozan eski Ozandı

Akıllı Ozan

Ettiklerimiz

Zannetme ki az çok utanır, âr ederiz biz
Nâmûs ile vicdânı satıp kâr ederiz biz
Bir anlıyan olmaz, neyimiz var, neyimiz yok
Her vurduğumuz mâlı der-anbâr ederiz biz
İstersek eğer kimseye göstermeden aslâ
Bir iğne gözünden fili imrâr ederiz biz
Âgûş açarız her kimi kuvvetli görürsek
Ağnâmı değil, kurtları tîmâr ederiz biz
Varamaz kötü ef'alimizin farkına der de
Câhilleri, eblehleri ikdâr ederiz biz
Dirhem bile bulsak alırız yârin elinden
Ağyârı fakat sâhib-i dînâr ederiz biz
Tervîc ederek bir sürü yolsuz harekâtı
Menfûr-ı enâm olmada ısrâr ederiz biz
Bir kerre uğursuz elimiz değmiye görsün
Her hangi bir âsân işi düşvâr ederiz biz
Her kim edecek olsa teâlî bu mahalde
Pohpohlıya pohpohlıya cebbâr ederiz biz
Mansûr olayım, dersen eğer hak deme zinhâr
Her kim ki enelhak dese berdâr ederiz biz
Hem-meclisimiz olsa melek üç gün içinde
Baştan çıkarıp şâhid-i bâzâr ederiz biz
Hem sehv-ü hatâ yapmada yoktur eşimiz hiç
Hem yaptığımız yanlışı tekrâr ederiz biz
Her gün değişen fikr-ü kanâatlerimizle
Hep, lehteki efkârı aleyhdâr ederiz biz
Yok kimsede suç, kendimizin cümle kabâhat
Ejderlere zira semi ihzâr ederiz biz
(Râsıd), ne yazarsan okuruz zevk ile her dem
Zannetme meziyyâtını inkâr ederiz biz

Râsıd

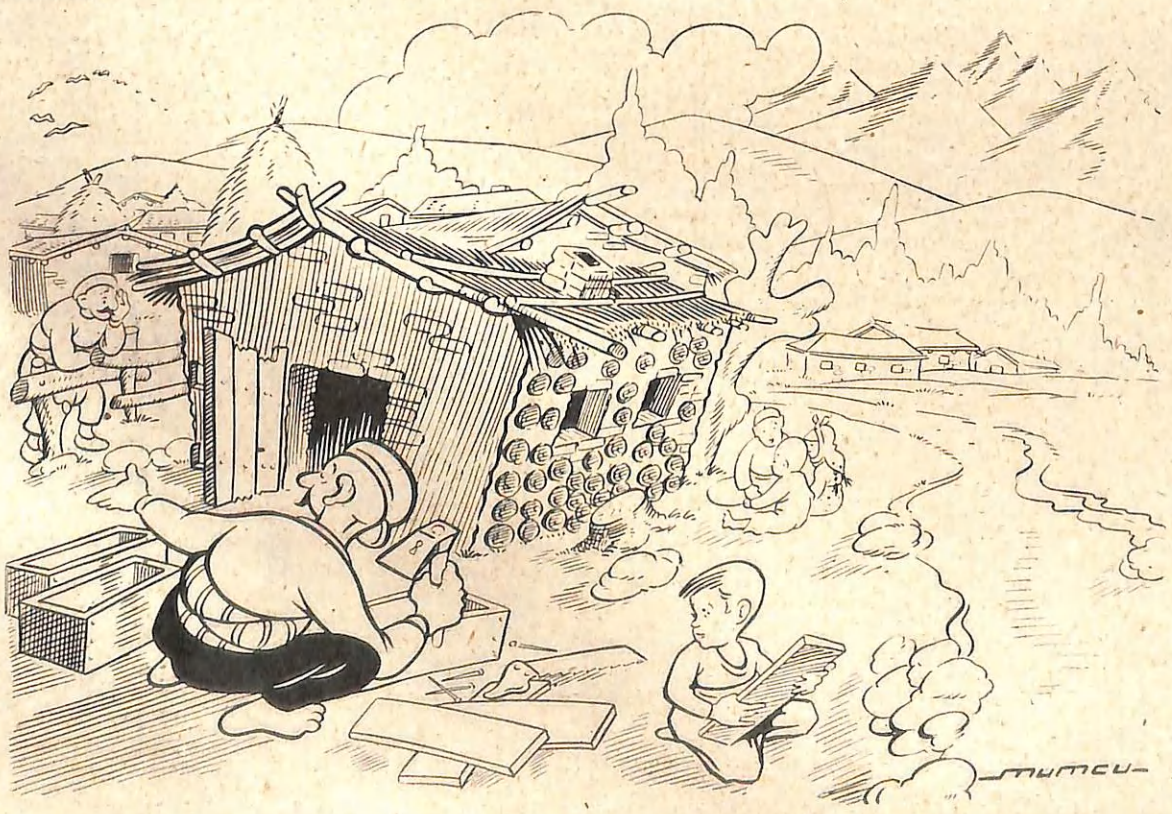

— *Haline dua et ağa, böyle bir gonak kuruyon, yoksa İstanbullular gibi gecekonduya yatardın!*

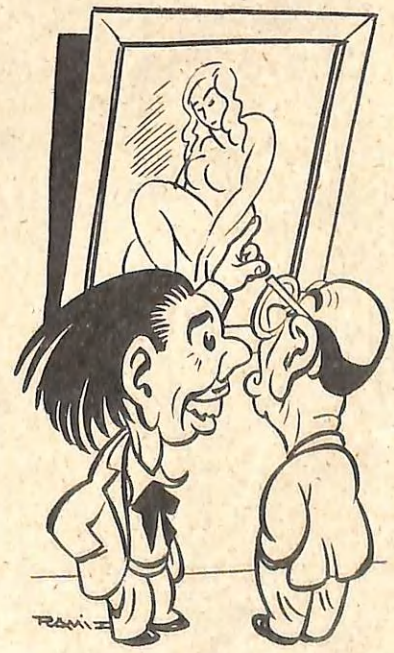

— En çok beğendiğim eser budur..
— Öteki tablolarınızdan ne farkı var?
— Bu, satıldı!

— *Hakkını helâl et hemşire.. Biz mangal kömürü alacak kadar zengin olmadığımız için Ayazpaşada kaliriferli apartımana taşınıyoruz!*

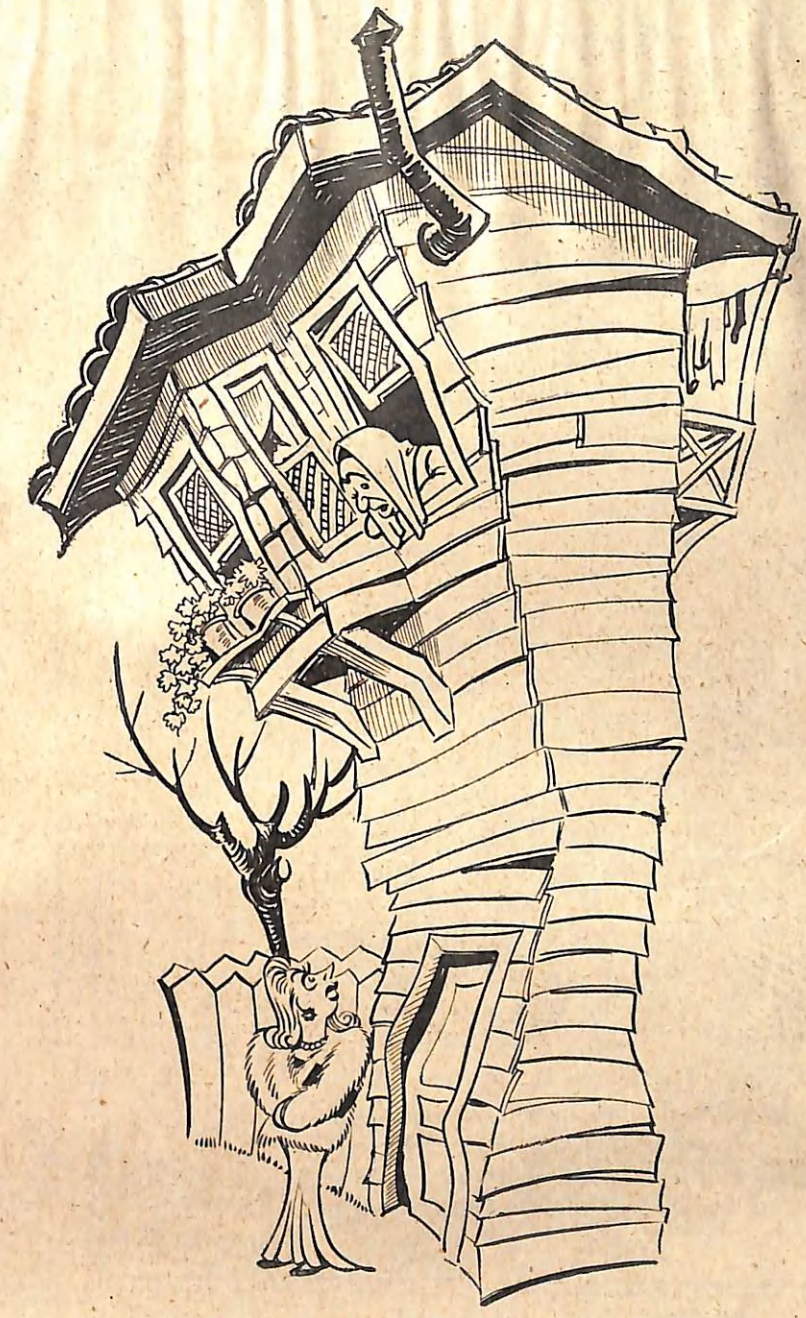

— *Anne, kokteyl partiye gidiyorum, sabaha karşı gelirim, meraklanma..*

— *Peki, giderken kömürcüye uğra da bir okka kömür yollasın kızım!*

— *Nişanlım, «Ben iffetin, faziletin âşıkıyım!» dedi..*

— *İnanma, kıskandırmak için söylemiş. O yalnız seni seviyor!*

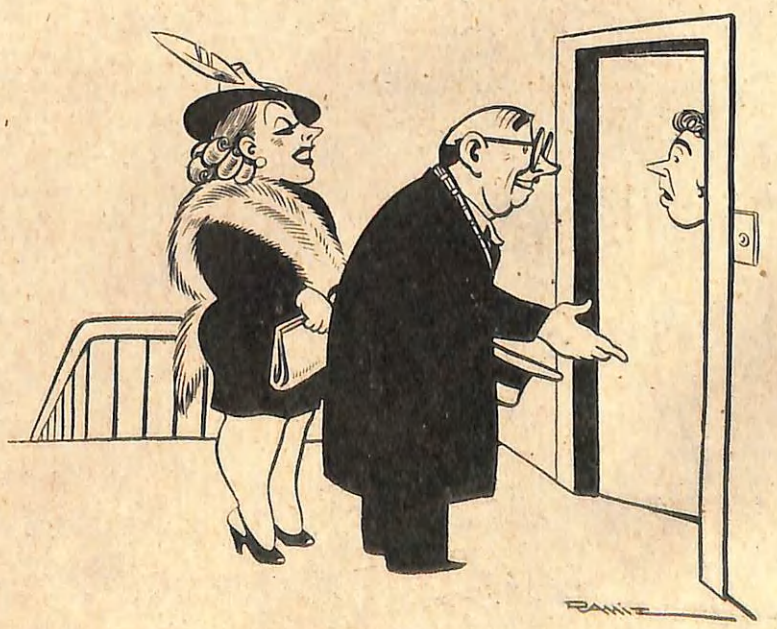

— *Beş sene sonra apartıman boşalacak diye işittik de tutmağa geldik.*

— *Geç kaldınız bayım, iki sene evvel kiralandı!*

— *Eşeğe neden binmeyon?*
— *Demohrasiyi anlamadık sanmasınlar diye!*

— *Güzelim, eğer beni, seviyorsan hemen yarın nişanlanalım..*
— *Maalesef, yarın başkasiyle nişanlanıyorum.*
— *Zarar yok, ben bir gün daha beklerim!*

KADIN ŞAPKALARINDA KUŞ MODASI YİNE BAŞLADI.

— *Ben de yuva yapmasını bilirim, ama erkeklerin yuvasını.*

Anketçi — Şiirlerinizi yazarken çok düşünür müsünüz, üstad?

Halit Fahri — Eh, sizin bu suali sormak için düşündüğünüz kadar!

Hikâye

Birinci

Yazan
VİRGÜL

ONA Köprü başında rastladım. Zaten insan kırk yıldır görmediğine hep orada rastgelir. Fakat, ne zaman, biliyor musunuz? Bir gece sabaha karşı. Köprünün açılma (yahut kapanma) saatine yakın.

— «Merhaba, Birinci!» diye seslendim.

Biz ona Birinci derdik ve asıl adını unutmuş gibiydik. Çünkü, mektepte takılan (daha doğrusu kendisinin alın teriyle hak ettiği) bu isim sonradan da onda kalmıştı. Sınıfta olduğu gibi hayatta da her sahada, her vakada birinci olmaya gayret etmiş ve becermişti de. İlkmektebi birincilikte bitirmiş, liseden birincilikle diploma almıştı. Ondan sonra spora heves etmiş, bokstan tenise, koşudan denize kadar her sahada birincilik kazanmıştı. Hattâ piyangodan bile birinci ikramiyeyi aldığı işitildi.

— «Nereye böyle, bu vakit?» diye sordum.

— «Sorma birader!» dedi. «Artık öyle bir yere gidiyorum ki bir daha yüzümü göremiyeceksin: Köprü açıldığı zaman ucuna kadar gidip kendimi denize atacağım. Herkes «kaza» der, geçer...»

— «Bunda da birincilik var mı?»

Acı acı güldü:

— «Bırak Allah aşkına! Bu dert de başıma birincilik yüzünden geldi ya!»

Şaşkın şaşkın yüzüne bakarken gözüm Köprüye ilişti: Açılmıştı. Demek ki en aşağı bir saat Karaköy saatinin altında beklemeye mecbur olacaktık.

— «Gel şöyle bir kenara da birer sahlep içelim.» dedim.

Sahlebimizi içip, fincandan çıkan dumanların denizdeki sise karışmasını seyrederken o anlatmağa başladı:

— «Ya, azizim, öyle bir mağlûbiyete uğradım ki, sorma. Bunu ancak denizin suları temizliyebilir. Bak anlatayım nasıl oldu bu iş:

«Bundan üç ay kadar evveldi. Daktilo müsabakasına girdim. Malûm ya: Serde birincilik var. Müsabaka olur da ben durur muyum! Zaten ne zamandanberi evdeki makinemde eksersiz yapmıştım. Müsabaka günü, göğsümü gere gere gittim. Yerlerimize oturduk, makineleri önlerimize çektik. Fişeklik dolu, nişan hazır. «Ateş!» emrini bekledik. Sonra makineli tüfekler işlemeye başladı. Takır-takır! Takır-takır! Benimki, tabiî, hepsinden hızlı gidiyor.

«Uzatmıyalım. Netice ilân edildi: Erkekler arasındaki müsabakada bendeniz birinci! Kadınlar arasında da bir nazenin bana yakın bir süratle birinciliği almıştı.

«Malûm ya: Serde bekârlık da, çapkınlık da var. Merak ettim: Bana yaklaşan bu Birinci Hanım kimdi acaba? Bir meslekdaş sıfatiyle gidip kendisini tebrik ettim. Sonra bizi alıp «Daktilo Kral ve Kraliçesi» ünvaniyle teşhir ettiler, resimlerimizi çektiler, ellerimizi sıktılar :Evlenme merasimi gibi bir şey.

«Kendime bu kadar kafa dengi insan nerede bulabilirdim! Bırakır mıyım!. Balta oldum. Zaten o da bana kanca olmak niyetindeymiş, ondan sonra, o müsabaka senin, bu müsabaka benim, biz başladık dolaşmaya. Sergilerde kurdele kesildiği zaman içeri ilk giren bizdik. Yeni bir film başladığı akşam sinema salonundan içeri ilk adımı biz atıyorduk. Bayramlarda geçit resmini seyretmek için sabahleyin sokağa ilk fırlayan bizdik.

Hattâ Eminönü meydanında tramvay beklerken en önde biz bulunuyor ve basamaktan içeri ilk adımı atan yine biz oluyorduk. Hasılı..»

Arkadaşın sözünü keserek: «... Tam birbiriniz için biçilmiş iki kaftan!» dedim.

Bizim Birinci, yine acı acı gülümsiyerek başını salladı:

— «Evet,» dedi. «Kaftan ki ne kaftan! Senin aklına gelen benim de aklıma geldi. Zaten kızı adam-akıllı sevmiye de başlamıştım artık.

«Ben bu kızı alırsam birinciliği hiçbir zaman elden bırakmam,» diye düşündüm. «Bazan o, bazan ben, bazan da ikimiz birden, bütün birincilikleri elde ederiz. Dünyanın en birinci çifti oluruz,» dedim.

— «Allah bahtiyar etsin!»

Bu sözlerim onu en zayıf yerinden vurmuş gibiydi. Gözlerini yeni boşalan sahlep fincanının hafif dumanından kaldırıp denizin açılmaya başlıyan sisine dikti:

— «İşte senin bu duanın kabul olmasına imkân yok, azizim.» dedi. «İlân-ı aşk ettim; teklif-i izdivaç eyledim. «Peki» dedi. Evlendik. Tabii, bir ayın ilk günü, evlenme dairesinin ilk mesai saatinde ve yeni bir defterin ilk sahifesinin en başında yer almaya ayrıca dikkat ettik.

«Bu iş de oldu bitti. Düğünde ilk dansı biz ettik. Zaten âdet öyleymiş ama, olmasa da her halde bu birinciliği başkasına bırakacak değildik. Düğün dağıldı, misafirler savuldu, biz de evimize geldik.

«O zaman, kemali rezaletle ne öğrendim ,bana ne itiraf etti, biliyor musun? Kendimi karımın hayatında birinci erkek sanıyordum. Meğer onuncu mu, sonuncu mu ne imişim! Buna tahammül edilir mi? Tabiî canıma kıyacağım!»

— *Ankaraya motörlü tren işletiyorlarmış; bizim memlekete neden işletmiyorlar?*

— *E... Onların koltukları kapılmadan çabuk varması lâzım da ondan!*

Çömezin Röportajları:

125

İnsan Hakları Nelerdir?

Çizen: RAMİZ

— İnsan hakları nelerdir?
— Eşek gibi binilmemek!

— İnsan hakları nelerdir?
— İnek gibi sağılmamak!

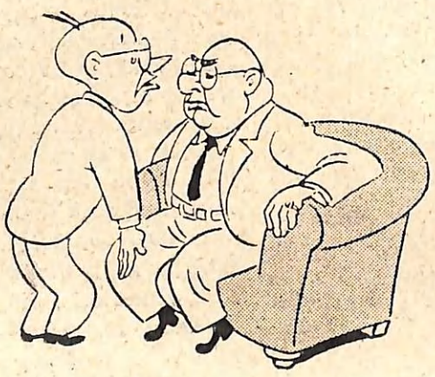

— İnsan hakları nelerdir?
— Kuş gibi kafese sokulmamak!

— İnsan hakları nelerdir?
— Maymun gibi oynatılmamak!

— İnsan hakları nelerdir?
— Papağan gibi konuşturulmamak!

— İnsan hakları nelerdir?
— Köpek gibi salta durdurulmamak!

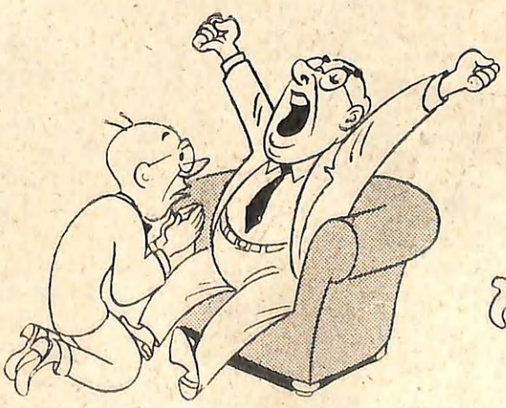

— İnsan hakları nelerdir?
— Tahta kurusu gibi ezilmemek!

— İnsan hakları nelerdir?
— Koyun gibi sürülmemek!

Geçimsizler mektebi

Amerikalılar ömür adamlar doğrusu... Boşanma vakalarının çoğalması üzerine düşünmüşler, taşınmışlar «Geçimsiz kadınları geçimkâr yapmak» için mektep açmağa karar vermişler ve açmışlar da...

Şimdi bizde de şiddetle «Amerika modası» hükümferma olduğuna ve karı-koca dırıltılarının da haylice artmış olmasına göre bir mektep de bizde açılması her halde doğru olacak. Millî Eğitim Bakanlığı mektep açmak hususundaki muvaffakiyetlerine ilâve olarak bu içtimaî mektebi de elbette açacaktır.

Böyle bir tasavvur olması ihtimaline binaen biz de dilimizin döndüğü kadar bazı tavsiyelerde bulunalım:

Evvelâ mektebin müdürlüğüne en aşağı dokuz kocadan boşanmış, evliliğin germ-ü serdini görmüş geçirmiş, nice nice kılıbıkları bir işaretle sustaya durdurmuş Yedibelâ Huriye gibi bir kadın getirmeli.

Öğretmen olarak da yine o çapta seçkin şahsiyetler bulmalı.

Mektebin açılış töreni yapıldıktan sonra ilk dersi vermek şerefi müdirenin olacağına göre hayat ordusunun müstakbel namzetlerini yetiştirecek olan bu değerli kadın dersine şöyle başlıyacaktır :

«Sayın eşitlerim...

Bugün siz geçimsiz, ben de geçimkâr olduğum için karşı karşıya bulunuyoruz. Sizin geçtiğiniz yahut geçemediğiniz o vartalı yollardan ben de geçtim. Nihayet hayatı bilen ve anlıyan bir hocanız sıfatiyle bugün size ders verecek hale geldim.

Aziz cinsdaşlarım!

Size ilk dersimde kocası ile geçinmenin ne gibi imkânlar içinde güçleşeceğini anlatacağım.

Dünyada bütün karı kocalık hayatında hoş geçinmenin bir tek kaidesi vardır. Tahakküm... Birbirlerine kanunun hükmü ile bağlanan bu iki mahlûktan biri mutlaka diğerine hükmedecektir. Eğer hükmeden erkek olursa biz hapı yuttuk. Zira erkek denilen mahlûk bir kere bizim yularımızı eline alırsa alimallah hepimizi suya götürür susuz getirir, üzerimize yemiyeceği halt kalmaz. Böyle olunca ne pahasına olursa olsun hüküm kadının elinde olmalıdır. İrade erkeğin elinde olursa biz ev eşyası kabilinden bir şey oluruz. Ama emretmek hakkı bizde oldu mu?

O ailede dırıltı, kavga, geçimsizlik olmaz. Ama bu vaziyette erkek kılıbık olacakmış... Ne yapalım? Bir erkek, evi barkı yıkılıp tek başına han köşelerinde sürüneceğine karısının emrine ramolması elbette müreccahtır.

Bizim erkeklerden istediğimiz sabahleyin erkence kalkmak, ateşi dökmek, sobayı yakmak, yukarıya su çıkarmak, kahvaltı hazırlamak, çayı demlemek... Ondan sonra bizi uyandırmak.. Biz kahvaltımızı ederken giyinip çarşıya çıkmak, öteberi almak, onları eve getirdikten sonra çeşmeden su taşımak ve hemen işine koşup öğleyin biraz erkence gelip zerzevat ayıklamak, yemekleri vurmak. Tekrar işe gidip akşam yine erkence gelmek, ortalığı silmek, süpürmek, yatakları yapmak, çamaşır ıslatmak, çocukların eski pabuçlarını tamir etmek, bulaşık yıkamak gibi ehemmiyetsiz işlerdir. Bunları yaptıktan sonra bir evde geçimsizlik olur mu?

O halde ne yapıp yapıp erkekleri bu hale getirmeniz lâzımdır.

Gelecek dersimizde bunu ne suretle yapabileceğinizi anlatacağım!»

İlk dersin alkışlarla karşılanmış ve talebe kadınların bu hükümlere riayet edeceklerine aralarında yemin eylemiş olacaklarına şimdiden senet verelim!

— *Ne babana benziyorsun ne de bana... Kime benzedin bilmem?*

— *Tabiî bilmezsin.. Sinemaya gittiğin yok ki!*

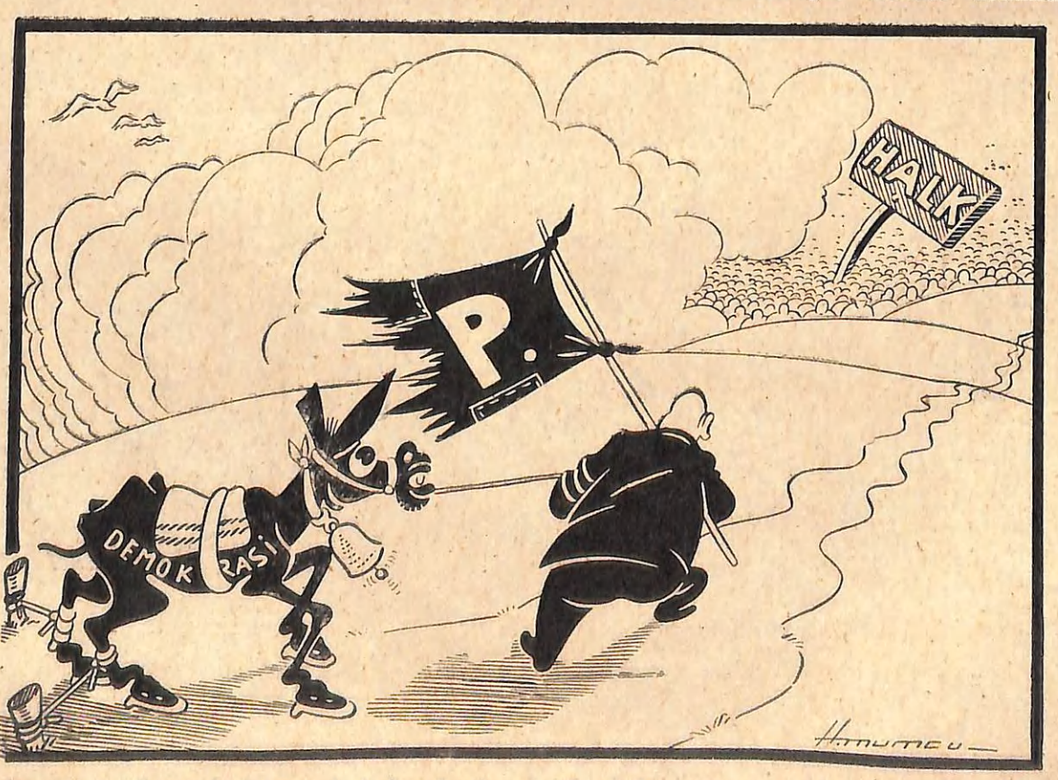

Partici — Sayın halkımız, kabahat benim değil, görüyorsunuz, o gelmek istemiyor!

FIKRALAR

YABANCI

Kadın, kocasına çıkışıyordu.

— Komşudan ibret alsana! Bak, delikanlı sabahları giderken kapının önünde karısını nasıl öpüyor! Sen de öpsene!

Adam boynunu büktü:

— İyi ama, hanım... Ben o kadını tanımıyorum ki!

SEVGİ

Diş hekimi Âdem Nezihi Energin ,refikasiyle pek iyi anlaştığını, onun her şeyini sevdiğini söylüyordu.

Bir arkadaşı inanmadı. Bunun üzerine Âdem Nezihi:

— Meselâ, bakın, dedi. Ben karımın kaynanasını kendi kaynanamdan çok seviyorum...

AÇIK KAPI

Perihan Altındağ hizmetçisini yine suç üstünde yakalamış, paylıyordu :

— Anahtar deliğinden bakmak âdetinden seni nasıl vazgeçireceğim bilmem ki!

Hizmetçi cevap verdi:

— Kolay, efendim: Kapıyı açık bırakırsınız...

ÖLÇÜ

Bir arkadaşı, İhsan Balkıra soruyordu:

— İnsanın, karısiyle metresini öpüşü arasındaki fark nedir, bilir misin?

İhsan Balkır cevap verdi :

— ...lirim: Yarım dakika

ATEŞ VE SU

Devlet Kitapları Müdürü Vecihi Görk'ün eşi yolun ortasında bir çığlık attı:

— Eyvah! Ütüyü prizden çıkarmayı unuttum!

Vecihi Görk omuz silkerek onu kolundan çekti :

— Merak etme, bir şey yanmaz: Ben de banyonun musluğunu kapamayı unuttum.

TEŞBİHTE HATA OLMAZ!

Siyasî münakaşa alevlenmişti. İbrahim Hoyi karşısındakine ateş püskürmeye başladı:

— Senin komünist olduğunu isbat edemem. Fakat, karşımda bir kuş bulursam ve gagasının kaza, kanatlarının kaza, ayaklarının da kaza benzediğini görürsem, artık onun bir kaz olduğuna kanaat getiririm...

TERAKKİ!

Kitapçı Arif Bolat, bir genç kıza balta olmuştu:

— Her gün biraz daha güzelleşiyorsun, sevgilim! Pazar günü buluşalım mı? diye sordu «Sevgilisi» reddetti:

— Hayır, pazartesi buluşalım belki biraz daha güzelleşmiş olurum!

BÖYLE DE OLUR!

Genç kız, tâlibini beğenmemişti :

— Ben o adamla geçinemem! diyordu.

Annesi sordu.

— Sebep sade bu mu?

— Bu ya!

— Öyleyse ehemmiyeti yok, kızım. Bak ben de babanla geçinemiyorum. Fakat kırk yıldır evliyim.

YENİ NESİL

Muhittin Sadak'ın kendinden daha zeki bir kızı vardır.

Bir gün babasının yanına geldi:

— Hani sofada, merdiven başında büyük bir vazo vardı da sen «Bu nesilden nesle geçmiştir» diyordun, baba?

— Evet, kızım?

— İşte o vazoyu son nesil artık elinden bıraktı!

VAKİT VARKEN

Viyolonist Âli Sezin, geçen gün ,dertli arkadaşlarından birinin şöyle bir sualiyle karşılaştı:

— Ayrılmak için en münasip zaman hangisidir?

Âli Sezin derhal cevap verdi

— Evlenmeden evvelki günler!

İKTİSAT

Tekel Neşriyat Müdürü Neriman Kutbay, bir arkadaşiyle konuşuyordu. Sordu:

— Yemeği kendin pişirmeye başladığındanberi ne fark gördün? Böylesi daha mı iktisadî oluyor?

Arkadaşı hararetle tasdik etti:

— Tabii! Yemeklerin yarısı kalıyor: Kocam hemen hemen hiç yemez oldu...

SAYI 125

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden SAMİ GÖKÇE

Basıldığı yer: Cumhuriyet Matbaası - İstanbul

DENTOSİL

«MIZAH» ı okumadan önce muhakkak DENTOSİL le dişlerinizi fırçalayınız Gülünce dişleriniz pırıl pırıl parlar!

TOMBUL TEYZE

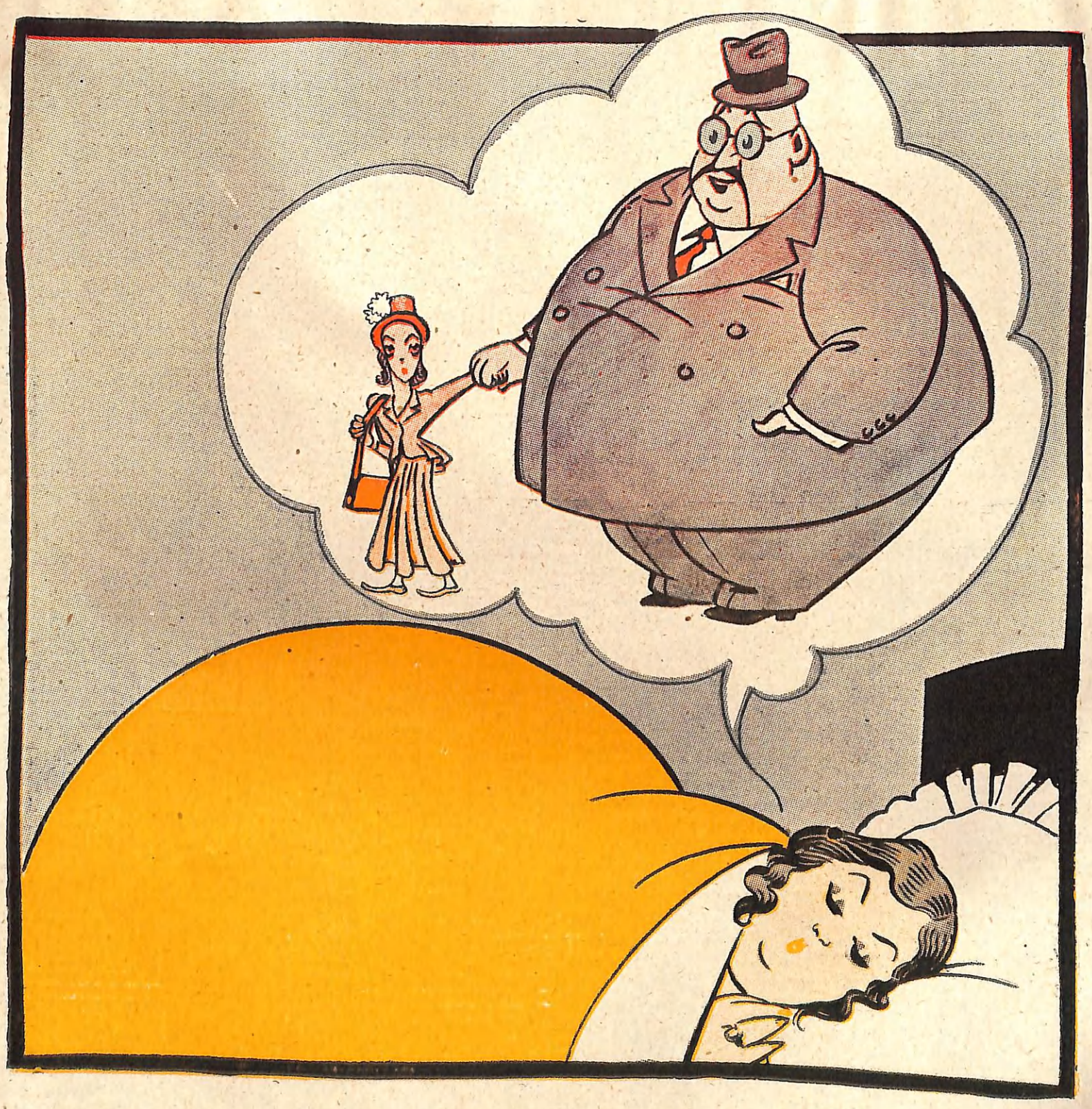

HAYÂL-i MUHAL!

T.T. POSTASI

Bursa: Şefik Aydın.

S — Sayın Teyzemiz, Devlet, milletvekillerimize, memurlarımıza mektep talebelerimize senede birkaç ay mezuniyet veriyor. Acaba siz de memurlarınızdan Sıska Dayıya bir ay kadar bir tatil verseniz de müşarünileyh başlarını dinleseler belki vücutça da gelişirler değil mi? Ferman Teyzemizindir!

C — Sayın okuyucu. Bizimki memur değil dört başı mamur bir kocadır!
Başlarında büyük bir aile ve gaile bulunduğu için kendi başlarını dinlemeğe vakitleri yoktur. Binaenaleyh herkesin yerinde ve vazifesi başındaki adamlarını ayartmamanızı dileyerek hürmetler e-